

Slutning, at det næppe vilde være hensigtsmæssigt, næppe tjenligt for de paagældende Baneanlæg at føre dem frem til Afgørelse, saa længe der ikke var tilvejebragt Overensstemmelse om en Løsning af Spørgsmaalet om Betingelserne for Pengenes Tilvejebringelse. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres ikke har hørt disse Forhandlinger, men jeg skal da minde andre ærede Udvalgsmedlemmer derom. Vi endte da dette Udvalgsmøde med at udjætte Udvalgsmøderne indtil videre efter nærmere Tilfigelse. Denne Stilling tror jeg var meget vel begrundet, for saa vidt som man stillede sig det til Formaal at aabne den bedst mulige Afgang til at saa noget virkeligt udrettet, om ikke i Aar saa ad Aare. Derimod vil jeg give det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres Ret i, at har man andre Djemed, hvorfor man søger at ville benytte denne Sag, kan man gaa andre Veje. Jeg er fuldstændig overbevist om, at man tjener ikke disse Jærnbaneanlæg bedst ved at fremme dem paa et Tidspunkt, hvor Ansuelserne staa saa stærkt over for hinanden med Hensyn til Spørgsmaalet om den derfor afgørende Betingelse: Pengenes Tilvejebringelse. Da der imidlertid fremkom Dnske om ikke desto mindre at saa denne og mulig enkelte andre Baneanlæg frem til Forhandling, blev Udvalget sammentaltd, og jeg forelagde Udvalgets Medlemmer det Spørgsmaal, hvilke Baner man altsaa trods de forhaandenværende Forhold. . . . Her maa jeg for øvrigt indskyde endnu en Bemærkning. Man saa hen til i Udvalget, at om det, der var den store Hindring, altsaa Pengenes Tilvejebringelse, vilde der komme en principiel Forhandling i Tinget, naar vi kom til at forhandle Lovforslaget om Koncession i Almindelighed, og det var denne Forhandling, man vilde afvente og se, om der mulig ad den Vej skulde vise sig en Udvej til at kunne komme ud af den oval de sac, som man var kommen ind i med Hensyn til Aaaneparagraffen. Der fremkom imidlertid, da denne Forhandling havde fundet Sted her i Folketinget, Dnske om ikke desto mindre at saa et og andet Forslag frem, og jeg gentager, at jeg da forelagde det Spørgsmaal for Udvalgets Medlemmer, hvilke Baner man altsaa trods det, at en Forhandling om Koncessionsloven ikke havde ført til nogen Løsning af dette Spørgsmaal, ikke desmindre vilde have fremmet i denne Samling, og efter et Dnske udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres blev altsaa Slagelse-Bærsløv-Banen fremmet og ved Siden deraf enkelte Baner, som kunde blive stillede under saadanne

Willkaar, at Penge-Spørgsmaalet ikke kunde antages at ville være en afgørende Hindring, nemlig hvor de vedkommende give Afstald paa at saa noget direkte Statstilskud. Det er Sagens Gang i Udvalget, og nu bliver Spørgsmaalet dette, hvilken af de to Fremgangsmaader man vil antage er bedst egnet til at tjene Sagens virkelige Fremme. Jeg henstiller da til det høje Ting og til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres selv at tage under Overvejelse, hvad han tror at have opnaaet. Det, der foreligger i dette Øjeblik, er paa den ene Side en Udtalelse fra Højres Side her i Tinget, som fjerner sig stærkere fra det foreliggende Jærnbaneanforslag end nogen tidligere Udtalelse fra den Side; fra den anden Side af Folketinget en principiel Modstand mod overhovedet at ville stemme for Statsbidrag til en enkelt Bane, naar ikke de andre Jærnbaneanlæg fremmes paa samme Tid; endelig foreligger der en Udtalelse fra Regeringens Side om Fastholden af Hovedbetingelsen, af Aaaneparagraffen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgtres ikke har ført denne Sag, et Stridt fremad, men derimod et Stridt tilbage.

Ordføreren (A. Sørensen): Da den højtærede Minister har tiltraadt Ændringsforslaget under Nr. 1, og kun erklæret sig uenig med mig i Motiveringen eller i noget af Motiveringen, kan jeg jo for saa vidt være tilfreds. For øvrigt tror jeg nok, at den højtærede Ministers Indvendinger, noget beroede paa en Misforstaaelse. Thi tænker man sig den Mulighed, at Tog fra Slagelse komme til Bærsløv samtidig med Tog fra Holbæk, saa er der ikke noget i Vejen for, at Passagererne kunne gaa ind i det ene af disse Tog. Men, som jeg sagde før, det Tilfælde kan man ikke ret godt tænke sig, det vil formentlig ingen Sinde, indtræffe; men skulde det indtræffe, giver jeg den højtærede Minister Ret. Det er nemlig min Hovedbetragtning, som ogsaa blev gjort gældende af den højtærede Minister, at Passagererne ikke skulde blive staaende i Bærsløv, men at de straks, naar de komme dertil, skulle besjordes til Kullundborg. Naar det gøres, antager jeg ikke, at der er nogen, der har noget at indvende imod Arrangementet, hvordan det saa bliver. Men man kommer gennem denne Betragtning ogsaa til, at Kullundborg Station bør udvides, noget, som den højtærede Minister jo slutter sig til. Thi det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres har jo fuldstændig Ret, i sin hele Betragtning,